

være heldigt, om man stræbte hen til, at Uenigheden mellem Communalbestyrelsens to Afdelinger slet ikke opstod, og det kan man opnaae allerbedst ved, at man lader alle de Sager, som henhøre under Communalbestyrelsens egen Afgjørelse, fra det første Trin af blive behandlede i et fælles Møde af den samlede Communalbestyrelse. Det er altsaa den Indvending, jeg har imod § 1, at Uenigheden først skal være tilstede, inden Sagen bliver forelagt i et fælles Møde til Communalbestyrelsens Afgjørelse. Jeg mener, at man skal lade alle de Sager, som henhøre under Communalbestyrelsens egen Afgjørelse, behandle strax i Fællesmøder, og naar man gjør dette, troer jeg, at man ikke behøver nogen qualificeret Majoritet for Afgjorelsens Rigtighed, men at man kan nøies med simpel Majoritet; thi det er jo kun Sager, der vedkomme Kommunen selv, og i saa Henseende bør efter min Mening Kommunens Repræsentation have en større Vægt end Borgmesteren. Jeg antager forøvrigt, at denne Sag meget vel vil kunne behandles i Forbindelse med den Lov om en omyndordnet communal Bestyrelse for Kjøbstad og Land, som allerede er under Behandling her i Thinget, saaledes at man ved en videre Udvikling af de Paragrapher, der handle om Vedtægten, vil kunne ramme det Maal, som er tilsigtet af den ærede Forslagsstiller, hvilket jo ialtfald kan blive Gjenstand for nærmere Overveelse, og jeg anser det altsaa ikke, som det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller meente, for en absolut Nødvendighed, at dette Lovforslag skal fremmes særskilt ved Siden af det andet Lovforslag, jeg nys nævnte. Hvad Bestemmelserne i § 2 angaaer, da forekommer det mig isærdeleshed afgjort, at det er Noget, der fuldstændigt hører hjemme i en Vedtægt. Jeg troer forøvrigt, at Bestemmelsen i § 2 alt er indført i mange Communer, og derfor troer jeg ikke, at hele det Billede, som der let kunde fremgaae af den ærede Forslagsstillers Fremstilling af denne Sag, hvor efter der var en saadan Lyft hos Borgmesteren til at trykke Repræsentationen, en Lændes hos Borgmesteren til at forringe den Indflydelse, som den i Regelen bør have, svarer til Virkeligheden. Det er vistnok i de allerfleste Communer blevet indseet af Borgmesterne, at de

tjene sig selv og Communerne bedst ved at søge at tilveiebringe et godt, venligt Forhold mellem de tvende Afdelinger af Communalbestyrelsen, og at der ikke er noget Middel, hvorved en Borgmester i den Grad bliver sat ud af Stand til at udrette Noget, som naar han stiller sig i Oppositionsforhold til Borgerrepræsentationen. Jeg troer, at Forholdet har uvilket sig saa godt i de senere Aar, at den Trang, der for flere Aar siden kunde have været til strax at lade Communerne modtage den Reform, som herved tilsigtes, er bleven mindre, efterhaanden som det er blevet mere og mere almindeligt netop at behandle Sagerne paa den Maade, hvorpaa de efter den ærede Forslagsstillers og ogsaa efter min Mening bør behandles. Det, som skal udføres gennem denne Lov, finder alle- rede Sted i en stor Deel; ja maastee i den største Deel af Landets Communer.

Jacobsen: Jeg skal ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, om der i de nævrende Forhold mellem Borgerrepræsentationen og Magistraten i Kjøbstæderne er Noget, som gjør det paatrængende nødvendigt, at en Forandring finder Sted i den bestaaende Lovgivning, saaledes som der er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, thi det er efter min Overbeviisning ikke det, hvorpaa det væsentlig kommer an. Det, hvorpaa det væsentlig kommer an, er, at Communerne blive stillede i det rette Forhold, at de blive stillede i et saadant Forhold, at de kunne komme til Følelsen af, at de ere selvstændige, og at de ikke ere umyndige. Derpaa beroer Udviklingen af den communale Aand, af den Aand, som skal støtte hele Samfundet, af den Aand, som skal støtte Friheden, af den Aand, hvorpaa Forsætningen skal hvile. Der som der ikke er denne Samfundsaaend i de smaa Communer, saa er der Intet, hvorpaa Samfundsaaenden i hele Staten kan støttes. Samfundsaaenden i Communerne er de faste Nødboder, som skulle give Friheden Liv og Kraft, det er dem, som skulle opretholde den i Stormene, og det er af dem, Friheden igjen skal sthyde frem, dersom det skulde lykkes Stormene at omslygte den. Derfor først og fremmest frie og selvstændige Communer; men ingen Commune kan betragte sig som selvstændig, kan